

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVI. Ab omni genere viæ timet puero æumnas, ideoque omni in via
illi optat viæ solatium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Ille meus, iam non meus ah! quem venor, IESVS
 Saxa per, & sylvas, nec meus ille redit!
 Est tamen, vt redeat meus hic, pars optima Matris,
 Quo sine pulchra piæ matris imago perit.

ELEGIA XVI.

Ab omni genere viæ timet puero
 ærumnas, ideoque omni in via
 illi optat viæ solatium.

1. B. Virgo gemit alios suo filio, ceu fonte vber-
 rimo, irrigari: se autem siccam relinqui.
2. Aduocat Amorem, qui suas ærumnas de-
 scribat.
3. Suo in animo depingit, vbi puer fuerit, ibi
 molestias vel pericula pati.

Cernis, vt hic sitiente solo quem tango cyperus
 Squaleat, ac riguas ardeat æger aquas?
 Sic ego desertis iam palleo languida campis;
 Cui perijt vitæ viuuda vena meæ.
 Qui reliquis largas dat fons vberimus vndas,
 Ille puer parcam vix mihi stillat aquam.
 Meque fugit, fugiensque alias rigat aduena stirpes;
 Sola sed hic leises flos sitit vsque parens.
 Id Virgo, & Mater merui? sim cœlite dono
 Hoc minùs apta frui, quo magè digna Deo?
 O Amor huc adsis, tabulisque inscribe labores,
 Quos obit incertis anxia virgo vijs.
 Quot pelago fluctus, tristi quot nubila cœlo;
 Quotque rosas spinæ; quot sata rela rubis:
 Corde rot ærumnas alit ægra, nouosque dolores,
 Cui sua præreptus, vita decusque, puer.
 Quas non illa vias! quæ non iuga, compita, valles!
 Quod non illa nemus, vel sine sole specus.

Venatrix profugi lustrat lacrymosa puelli ;
 Sed tamen ignoto calle puellus abit.
 Ter Solymâ iterit arce ; ter inde recurrit in urbem ;
 Ter propius fontem, ter prope templa stetit.
 Ter refugo pede flexit iter ; ter confraga saxa
 Scandit ; inaccesso ter sedet agra iugo :
 Terque resorbet anhela imo suspiria lingultu
 Hauſta ; ter in raros hincit ut agna sonos.
 Id clam visa queri est : (si non me decipit auris.)
 Deliciâsne breui sic mihi fraude rapi ?
 Flens adij montes, valles, nemorumque recessus :
 Mons, nemus, & vallis sed mihi fraudat opem.
 Ipla ego vocalis mutas interrogo sylvas ;
 Siqua regis Cnatum quercus an vlime mentio
 Omnis at e medijs respondit Hamadryas ornis :
 Nulla tuum, Virgo, mi regit umbra iubar.
 Quem mihi quisque locus capit ; & sibi serua: IESVM,
 Ille mei pignus dulce doloris habet.
 Ipse locus, dubito, dolor an sit & asper alumno,
 Fert tener ex omni dâna viator humo.
 Si via sicca ; scabris offendit glareâ scrupis ;
 Si maderet vda ; lut o detinet vncta pedem.
 Si viret herba ; virens viridi later anguis in herbâ ;
 Si regit umbra ; truces occulit umbra feras.
 Si specus obsidit ; domus hinc later apta leânis ;
 Sin petra sit ; molles dereret aspra pedes.
 Si mons surgit humo ; luctatur ad ardua gressus :
 Si caua vallis hiat ; flumina valle natant.
 Si dubijs pertusa vijs fors compita scindat ;
 Si via nota Deo est ; Matris at error erit.

ELEGIA XVII.

Deprecatur B. Virgo omnes viâ mo-
 lestias leniri.

S Atque superque graues tulit hec, tulit ille labores,
 Ut tener in molli sensus utrique sinu sit.